

" Zakgeld in klappen krijgt uitbetaald door zijn opvoeders "

Fred van der Wal stelt dat het een gezonde zaak en bovendien ook nog karaktervormend is als de adspirant kunstenaar in zijn jeugd het verdiende loon met rente en interest als zakgeld in klappen krijgt uitbetaald door zijn opvoeders als voorschot met terugwerkende kracht op de latere roem?

Welzeker! Om de gestoorde kunstenaar van G. in zijn vroege jeugd rekenen bij te brengen gaf zijn vader hem links en rechts keiharde bij de S.S. ge leerde de boksstoten voor zijn over ontwikkelde water hoofd, boksstoten die hij dan moest optellen, af trekken of tot in de zoveelste macht verheffen uit het blote hoofd, want papier kostte centen en dat kon Bruin niet trekken. Ja, dan wil je wel en heb je de rekenkunst dankzij die knallen voor je hersens in no time onder de knie. Zo maakt men wonderkinderen in de maakbare maatschappij van het socialisme. Ik mag dat soort Spartaanse, sadistische opvoedings methoden wel! Die licht kwajongensachtige fluit van een E.O. "buiten" producer H. doktorandus van S., (die een masochistische broer met aids heeft), die mij in het verleden van het aanhangen en regelmatig op grote schaal praktiseren van bizarre, sadomasochistische praktijken betichtte alsof hij er zelf bij geweest was, (voor wie in deze materie interesse heeft ligt er een uitstekende autobiografische brochure onder de titel "Slaaf en Meester" klaar om geheel vrij blijvend op aanvraag toe te sturen! Wat let U?) liet na de kerkdienst de juchtleiders scheerriem altijd wekelijks door de ijle, Groningse lucht fluiten en zag goedkeurend hoe het leer zich vrolijk in het blanke, nog maagdelijke vlees van de onbevleete, bleke, pukke lichte jongens ruggen van zijn zoontjes vastbeet om ze te temmen en discipline bij te brengen. Die jongens schijnen nu als volwassenen niet anders meer te willen! Goed voorbeeld doet goed volgen, zeg ik maar altijd.

(Het lef uit iemand zijn leven, de vellen van zijn rug en de ballen van het kinderlijf af meppen daar zijn die gereformeerden altijd goed in geweest)

Na negen dochters kreeg die vader van van G. een delijk een boy, maar tot zijn verdriet bleek de jong en zich niet helemaal normaal te ontwikkelen, zoals bij al die bleke, schrielle, onderdemaatse tiepetjes die voor artiest in de wieg lijken te zijn gelegd wel meer gebruikelijk is. Hij zag er met zijn krullenbol zeer meisjesachtig uit, leek gelijk al van de flikkeradatsj, was zwaar contact gestoord, leerde moeilijk en zat de hele dag te dromen, uit zijn neus te vreten of te tekenen. Karakter eigenschappen van het ware artistiek talent zult U tegenwerpen! De meeste langharige gesubsidieerde kontraprestatie kunstmakers zaten in de jaren zeventig en tachtig (zoals D.) toch ook op kosten van de belastingbetaaler de hele dag een potje uit hun artistieke neus te vreten, van verveling aan hun veneriese lul te trekken, de buurvrouw op te krikken als de buurman naar zijn werk in de haven was of uren lang zwaar geteisterd door de artistieke inspiratie uit het raam van het gesubsidieerde atelier te kijken, dus dat klopt wel. Ik heb het zelf allemaal gezien.

Die van G. toch; twaalf ambachten en een gros ongelukken. Het kan toch ook niet missen! Talent in opkomst! Land in zicht! Het artistieke peil stijgt; de moraal daalt omgekeerd evenredig aan de hoogte van het artistieke talent. Een wet van Meden en Perzen. In de jaren vijftig belandde hij dan ook in de AVO, de Arbeidsdienst Voor Onvolwaardigen, waar hij zakjes plakte, behangsel papier oprolde en met veel moeite afwasborstels of wasknijpers in elkaar zette. Een afwisselende stiel met uitzicht op een stevige promotie naar de inrichting om de

hoek. Geregeld werd hij op zijn smoel geslagen door de werkmeester als hij niet meer dan een of twee af wasborsteltjes per dag afleverde.

Tijdens de tweede wereldoorlog is van G. door twee Gestapo beulen in leren jassen speels genitaal gemarteld. Speels, schrijf ik met opzet, want anders had hij het niet overleefd. Er viel met die nazis niet te spotten! Die kenden nog eens het klappen van de zweep! Daar telde een mensenleven niet! Menigeen werd naakt aan een paal of over een houten bok gebonden en met de bullepees door jonge, goed ge bouwde, blonde, sadistische S.S.-ers dood geslagen. De S.S. als dodelijke amateursportvereniging?

U voelt het al aan Uw water; de artiest van G. werd voor goed eroties gefascineerd door lange leren jas sen van sadistische Meesters met harde Teutoonse koppen en folterende handen als kolenschoppen zo groot. Als hij als kunstenaar naakt onder zo'n jas met een genitale knalsigaar van onderen (Een sigaar uit eigen doos waar Monica Lewinsky een punt aan zou kunnen zuigen) van heb ik jou daar voor zijn ezel staat is hij niet meer te houden op het witte doek met de verfkwast. De onstuitbare inspiratie spuit bij tubes vol de hele ruimte door. Hij voelt zich op zo'n moment sterk, mannelijk en sadisties als hij één van zijn vele leren jassen aan trekt over zijn naakte, van lust zinderende, door tegennatuurlijke perverse hartstochten huiverende lijf en kan plot seling de hele wereld aan. Denkt hij. Wij weten immers wel beter!

In 1964 trekt de lichtelijk gestoorde kunstenaar voor het gemak van een regelmatige bewassing en de daagelijkse gestampte pot maar bij zijn zuster in, die net een wasmachine heeft aangeschaft. Het is niet de enige sexuele afwijking waar de kunst schilder aan lijdt. Kapsalons en vrouwen die het haar wassen winden de kunstenaar steeds meer bo venmatig op. Als lichamelijk vroeg rijp kind al vond hij dit tafereel fascinerend. Als volwassene windt schuimend zeepsop (als symbool voor rond spattend, leven brengend sperma?) hem erg op en hij kan geen dameskapsalon voorbij gaan of hij stormt in zijn lange, leren, tijdelijk hoog gesloten jas naar binnen rukt het enige kledingstuk dat hij draagt open waar onder hij helemaal naakt blijkt op een jarretelgordel en nylons na en toont zijn reusachtige erectie aan de hevig geschrokken, gillende vrouwelijke clientèle die met grote roze plestik papillotten in het haar en een tas slappe koffie in de hand vredig onder de droogkap vegeterend zoet zit ten te lezen in de Libelle of de Margriet. Overbodig om mede te delen dat hij na de ze vervangende, symboliese geslachtsdaad, waarbij hij overvloedig ejakuleert tegen de spiegelende ra men van de barbierszaak, regelmatig achterna geze ten wordt door woedende, schuim bek kende, bloeddorstige kappersbediendes met vlijmscherpe scheermessen en grote scharen. Zij zagen hun ne ring aardig verstjeerd worden door de artistieke, ontuchtige klaploper en menig kapsalon ging na een bezoek van de kunstenaar bij gebrek aan verde re klandizie na het be schamende voorval voor goed over de kop. Is het exhibitionisme en de neiging zich regelmatig in dameslingerie te hullen een onbewuste kastratie wens van de kunstenaar of een vlucht uit de realiteit van de ondraagbare zwaar te van het bestaan?

Het is de hamvraag of de primitieve kunst van kunstschilder van G. uit zijn zielsziekte valt te verklaren of vice versa. Vele wegen leiden naar Rome, nietwaar? Wat hebben zijn fixaties met zijn kunstwerken te maken? Zou hij zonder zijn gekte ook beeldend kunstenaar zijn geworden? Of niet? Vragen die helaas niet meer te beantwoorden zijn. En in hoeverre is dit van toepassing op elke kunstenaar? De kunstenaar heeft immers maar één leven en vindt vaak een voortijdig einde of gaat ten onder aan drank, drugs en sexuele uitpattingen.

Als het kenmerk van goede kunst is dat het artistieke oeuvre je wurgend bij je ballen pakt dan is voor mij die van Genk geen kunstenaar, want zijn werk, zijn sexuele afwijking of zijn gekte doen mij helemaal niets. Ik ben wel wat gewend en geen sexuele zee of sexuele aberratie gaat

mij als kenner van de menselijke soort en liefhebber van de losse, moderne vrije omgangsvormen gauw te hoog.

Net zo min het werk van de amateurkunstenaar van G. kunst is als die commerciële gelikte, handig door Henk Helmantel nageschilderde te duur betaalde oersaaië kalvinistische 17- e eeuwse nep- en namaak kerk interieurs voor boven de bank in het bruine interieur van lizig sprekende sierpompoeën en de AVRO bruinwerker Jos Brink en al die honderd duizenden andere mieterige aanhangers en fervente poep stampers van de bruine vloot of al die ontelbare in serie geproduceerde honderden saaië stilleventjes van voornoemde kunstenaar uit Westeren, die ik beschouw als een veel grotere afwijking en een onuitwisbare afschuwwekkende schandvlek in de kunsthistorie dan welk kunstwerk van die amusante, gekke, perverse van G. ook. Mag ik U verder wat dit onderwerp betreft toch even nog het doorwrochte werk "Kunst und Wahn," uitg. Dumont, prijs f 112,70 aanbevelen, maar ook die onthullende, soms zo schokkende uitgaven in eigen beheer "Daaaag Dagboek", maar ook de bekende nislektuur van "Het Geheime Sexuele Leven Van Fred Van Der Wal," maar ook het 500 pagina's tellende "Slaaf en Meester" en "Al is het wijntje zuur; het blijft op tafel!!!" van die auteur Fred van der Wal, 285 pag. rijk versierd m. vele kl. en zw.w. ill. Konfessies uit het tot nu toe gesloten gebleven persoonlijke archief, dat in figuurlijke zin overdracht telijk dicht geknoopte hoog gesloten symboliese zijden doorkijkbloesje compleet met roesjes, paarl moeren knoopjes en wat daar allemaal voor fraais en frivools aan dameslingerie onder schuil gaat, ontboezemingen eigenhandig ontrukkt aan de levens geschiedenis van de geniale kunstenaar zelve, uitg. Nomanspress, prijs f 32,90, bij voor intekening nu al reeds verkrijgbaar?

© oktober 2018, fredvanderwal, BasicPublishing.nl